

Kabir, mahşer ve ötesi

Harun Bey: “Kabirde makamlar gösterilirse ruh mahşere makamını bilerek mi çıkıyor? Bu durumda mahkemenin bir değeri kalır mı? Mahşerden beraat alarak geçen bir kişi bir de Sırat üzerinde Cehenneme düşmeme korkusu yaşar mı?”

1- Âhirette hiçbir şey bu dünyadaki gibi cereyan etmez. Dünya teklif yurdu, âhret ücret yurdudur. Dünya hikmet yurdu, âhret kudret yurdudur. Orada zaman farklıdır. Orası ezeliyet, ebediyet ve sonsuzluk ülkesidir. Sonsuzluk, Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifâdesiyle, maziye, hâli ve istikbali iç içe ve birden tutar.¹ Orası kesret dâiresi değil, çokluklar ülkesi değil, vahdet dâiresidir. 2 Orada hakîkatlere bakışımız farklıdır. Burada îmân konusu olan âhretle ilgili hemen her haber, orada müşahedemiz altında olacaktır. Kabir suâli, kabir azabı, mahşer, sırat, Cennet, Cehennem... vs. uhrevî hâdiseler buradaki gibi haberden ve îmân konusu olmaktan çıkacak, birer yaşanılan gerçek olarak bizi saracaktır. İmtihan yoktur artık. İmtihan dünyada kalmıştır. Her şey dünyada attığımız tohumların meyvesi ve fidanı olarak karşımıza çıkacaktır.

2- Hâkimin şefkati ve merhameti ayrı... Mağfireti, affı ve bağışlaması ayrı... Kahrı, gazabı, celâli ve gâlibiyeti ayrı... Hikmeti, hükmü, kararı ve adâleti ayrıdır. Hâkim, suçluyu îdamla yargılar, fakat sonra döner şefkatinden ve merhametinden kalemini kırar. Suçlusunun bazı davranışlarını affa konu yapar, cezâsını hafifletir.

Binâenaleyh, Hâkim-i Ezelî olan Cenâb-ı Hakk'ın, ölümle yüksek huzuruna aldığı kuluna, kulluk vasfını kaybetmemiş kuluna, dünyada Kendi Zât-ı Ulûhiyetine sığınmayı ihmal etmemiş kuluna, her ne kadar günahkâr da olsa, her ne kadar hesabı görülecek işleri de olsa, Cennetinden ve rahmetinden bir esinti hissettirerek istirahatını temin etmesi şefkatinden ve merhametindedir. Hesap ve yargılama ayrı, şefkat ve merhamet ayrı tecellîlerdir. Zâten Peygamber Efendimizin (asm) haber verdiği gibi Cennet de, Cehennem de bize uzak yerlerde değildir; bize ayakkabımızın bağından daha yakındır.³

3- Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Müslüman, kabrinde Rabb'inden ve Peygamberinden sorulduğunda Allah'tan başka hiçbir ilâh olmadığına ve Muhammed'in (asm) Allah'ın elçisi olduğuna şahâdet eder. Bu şahâdet, Allah'ın,

‘Allah î mân edenlere dünya hayatında da, âhiret hayatında da sabit sözlerinde dâimâ sebat ihsan eder’ 4 meâlindeki yüksek âyetinin gerçekleşmesidir.” 5

Bu hadiste dünyada î mân üzere sebat eden bir kulun kabir suâli sırasında da î mân üzere bulunacağı müjdelenmiştir. Cenâb-ı Hak dilerse bu kuluna Cennetini gösterir.

4- Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) bildiriyor ki: “Kul kabre konulduğunda, dostları dönüp gittiği ve onların ayak sesleri henüz işitildiği sırada iki melek gelir. Onu oturturlar ve Hazret-i Muhammed’i (asm) kast ederek, ‘Bu zât hakkında ne düşünüyorsun?’ diye sorarlar. O kişi mü’min ise şöyle der:

“‘O’nun Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şahitlik ederim.’

Bunun üzerine kendisine:

“‘Cehennemdeki yerine bak! Allah orayı Cennet ile değiştirdi’ denir.

“O kişi her iki yerini de görür. Kabri yetmiş arşın genişletilir. Kıyâmet Günü insanlar diriltilinceye kadar kabri hoş kokularla doldurulur.” 6

Burada bir hesap görme ve yargılama yoktur. Burada vazifeli melekler kulun î mânda sebat üzere olduğunu tesbit ediyorlar ve kendilerine verilen yetki çerçevesinde kulu î mândaki sebatı nedeniyle Cennet ile müjdeliyorlar. Bu kul mahşer yargılamasından, yani Mahkeme-i Kübrâdan, yani büyük duruşmadan kurtulmuş değildir. Nitekim “Cehennemdeki yerin”den maksat bu duruşmanın sonucu olsa gerektir. Fakat bu kulun affedilmeye ve bağışlanmaya liyâkâtı vardır. Cenâb-ı Allah’ın bu liyâkât üzerine kulunu bağışlaması umulmaktadır. Muhtemelen mahşerde o da olacaktır. Çünkü O, kulu ile kulunun zannı çerçevesinde muâmele yapıyor.⁷ Yani bağışlandığını düşünen ve bunu Allah’tan uman kulunu bağışlıyor. Bunu melekler biliyorlar.

5- Esas olan Allah’ın haksızlık yapmayacağını ve zulmetmeyeceğini bilmek ve buna î mân etmektir. Dünyada verilen haberlerle yetinmek, âhireti müşâhede etmeyi âhirete bırakmaktır. Dünyada gayba î mânı en yüksek kemâl saymak; gaybın ayrıntısını görmeyi âhirete bırakmaktır.

6- Nihâyet berzah âlemi de, mahşer ve sırat da âlem-i gaybtan olduğundan; berzahta gideceğin yerin gösterilmesi mahşerdeki büyük muhakeme ile çelişmez.

7- Mahşerde beraatını alan bir kul artık Sırat üzerinden korkusuzca Cennete gider. Cehenneme düşme korkusu çekmez. Çünkü beraatını almıştır.

Dipnotlar:

1- Sözlür, s. 430.,

2- Mektûbât, s. 22

3- Riyâzu's-Sâlihîn, 444.,

4- İbrâhîm Sûresi: 27.,

5- Riyâzu's-Sâlihîn, 426.,

6- Câmîü's-Sağîr, 1/558.,

7- Buhârî, Tevhîd, 15; Tirmizî, Tevbe, 1; Bu hadisîn yorumu için bakınız: Sözlür, s. 39